

Σχ. Έτος:2015-
2016

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ : ΓΕΛ ΒΑΡΘΟΛΟΜΙΟΥ

Ομάδες Μαθητών Β' Λυκείου

A

**Μαρινόπουλος Διονύσης,
Μόσχου Ασημίνα
Μουρατάι Φωτεινή
Μπράτης Ανδρέας
Τσεκουρά Αγαθή**

B

**Ανδριανόπουλος Σαράντης
Γεωργίου Κώστας
Ντούγκας Διονύσης
Σχοινάς Ιωάννης**

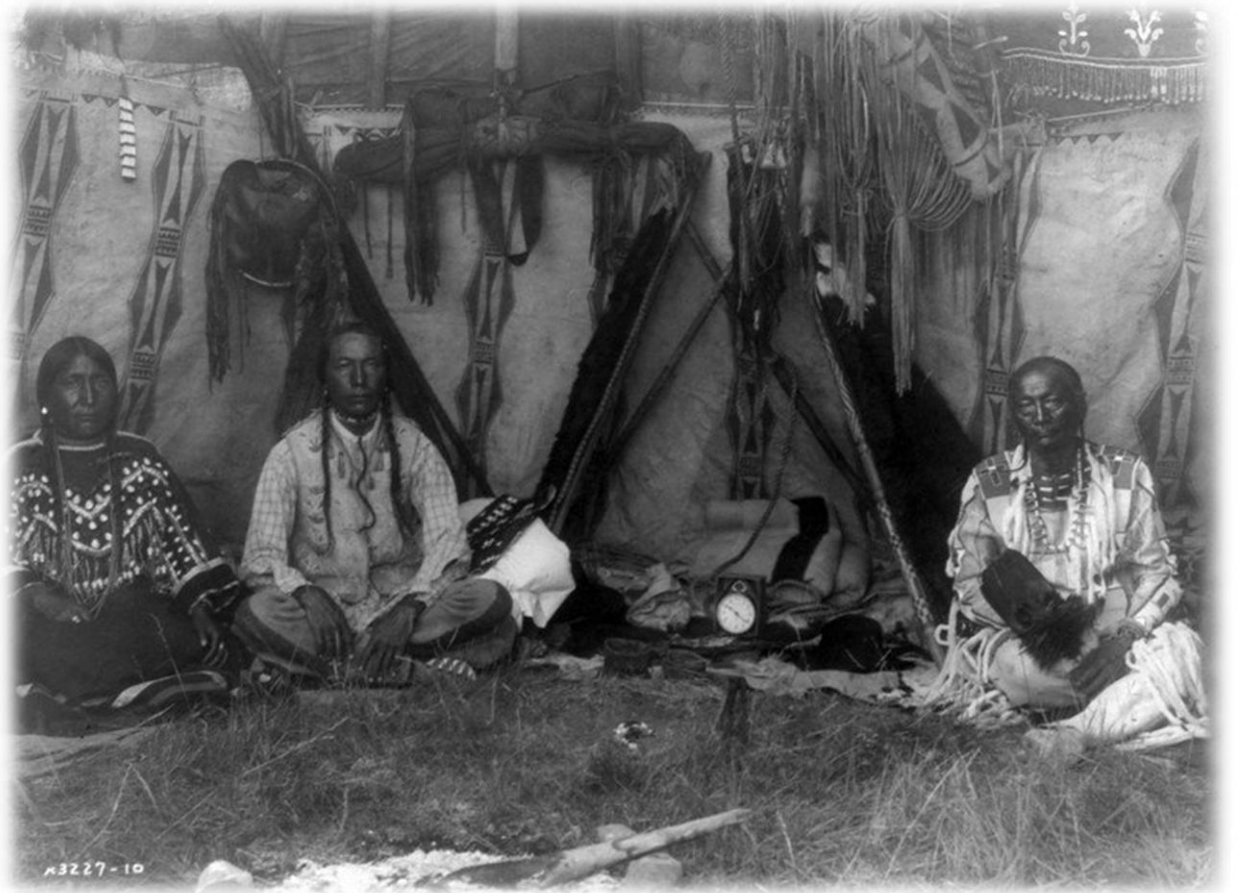
Γ

**Γεωγοπούλου Μαρία
Νίκας Ιωάννης
Πούσκα Ρούντι
Σκιαδαρέσης Βασίλης
Χρόνης Σταύρος
Μητρόπουλος Νίκος**

Υπεύθυνη Καθηγήτρια : Σαλδάρη Σοφία –Οικονομολόγος

Ο ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:

«ΟΙ ΙΘΑΓΕΝΕΙΣ ΛΑΟΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΙΝΔΙΑΝΩΝ.

ΣΚΟΠΟΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ:

- Σκοπός της έρευνας είναι να παρουσιαστούν οι ιθαγενείς πληθυσμοί της Αμερικής και να αναζητηθούν τα αίτια της εξολόθρευσης τους από τους ‘πολιτισμένους’ Ευρωπαίους.

Επιδιώκεται να διερευνηθούν τα παρακάτω ερωτήματα:

- ❖ Ποια ήταν η προέλευση τους, που κατοικούσαν και ποιες ήταν οι πιο σημαντικές φυλές τους ;
- ❖ Πως ήταν οργανωμένη η κοινωνία τους και η καθημερινή τους ζωή και ποια η σχέση τους με την τέχνη και την μουσική ;
- ❖ Ποιες ήταν οι αξίες τους, τα πιστεύω η φιλοσοφία τους και πως αντιμετώπιζαν την μητέρα φύση;
- ❖ Πότε έγινε η πρώτη επαφή με τους πληθυσμούς αυτούς, πως τους δόθηκε το προσωνύμιο «Ινδιάνοι » και από ποιον;
- ❖ Ποιες ήταν οι επιπτώσεις του ευρωπαϊκού αποικισμού της αμερικανικής ηπείρου στην οικονομία, την κοινωνία και τον πολιτισμό των ινδιάνων;
- ❖ Γιατί οι πληθυσμοί αυτοί σήμερα θεωρούνται πια σαν είδος προς εξαφάνιση;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εισαγωγή.....σελ 5 -6
Προέλευση – φυλές και τρόπος οργάνωσης της καθημερινής ζωής .....σελ 6-18
Τέχνη & Μουσική.....σελ 19
Αξίες & ηθική φιλοσοφία των Ινδιάνων.....σελ 20- 22
Οικονομία των Ιθαγενών.....σελ 22 -23
Οι επιπτώσεις του ευρωπαϊκού αποικισμού -γενοκτονία των Ινδιάνων....σελ.24-30
Επίλογος.....σελ 30-31
Πηγές.....σελ 32

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Αρκετές χιλιάδες χρόνια πριν από την περιπέτεια του Χριστόφορου Κολόμβου στα εδάφη που θα έμεναν τελικά γνωστά ως Αμερική, μια διαφορετική ομάδα ανθρώπων ανακάλυπτε την ίδια ήπειρο: οι νομάδες πρόγονοι των σημερινών Ινδιάνων περνούσαν από μια στενή γλώσσα γης από την Ασία στην Αλάσκα πριν από 12.000 χρόνια.

Οι «Ινδιάνοι» της Αμερικής ή ορθότερα, οι γηγενείς Αμερικανοί, κατοικούσαν στην Αμερικανική ήπειρο, για πολλές χιλιάδες χρόνια πριν από την άφιξη των «λευκών» Ευρωπαίων. Κατά την περίοδο της άφιξης των «λευκών», εικάζεται ότι σε ολόκληρη την Αμερικανική ήπειρο, από το Μεξικό έως και την Αλάσκα, κατοικούσαν περίπου δισεκατομμύρια «Ινδιάνοι». Πιστεύεται ότι οι πρώτοι γηγενείς Αμερικανοί, έφτασαν εκεί κατά την τελευταία περίοδο των παγετώνων, περίπου πριν από 20.000 -- 30.000 χρόνια, μέσω μιας φυσικής γεωλογικής γέφυρας που διέσχισε την νότιο-ανατολική Σιβηρία προς την Αλάσκα.

Με βάση ανθρωπολογικές, γενετικές και γλωσσικές μελέτες, οι ειδικοί συμφωνούν ότι οι περισσότεροι ιθαγενείς της Αμερικής προέρχονται από πληθυσμούς που πιθανότατα μετανάστευσαν από τη Σιβηρία και πέρασαν από το Βερίγγειο πορθμό περίπου 9.000-15.000 χρόνια πριν.

Το προσωνύμιο «Ινδιάνοι», δόθηκε από τον Χριστόφορο Κολόμβο, ο οποίος λαθεμένα βέβαια, πίστεψε ότι η ήπειρος στην οποία είχε φτάσει, ήταν μέρος της ασιατικής ηπείρου, των τότε γνωστών Ινδιών. Οι Ινδιάνοι της Αμερικής έζησαν αγαπώντας και τιμώντας πάνω από όλα την φύση. Η Σοφία τους διαφαίνεται παντού. Στο πως έζησαν αρμονικά με τη φύση, σε αυτά που φορούσαν, σε αυτά που δημιούργησαν, στον τρόπο που παρασκεύαζαν και έτρωγαν το φαγητό τους, στον τρόπο που ζούσαν μέσα στις οικογένειες τους και στη σημασία που έδιναν στην συνοχή της κοινωνίας τους, στις αξίες τους, στα πιστεύω τους και στη φιλοσοφία τους γενικότερα. Δεν είναι εύκολο να μιλήσεις για την ιστορία των Ινδιάνων. Όχι μόνο γιατί είναι πάρα πολλά τα στοιχεία που πρέπει να αναζητήσεις, ούτε γιατί οι φυλές ήταν τόσες πολλές, αλλά κυρίως γιατί τα περισσότερα ιστορικά στοιχεία προέρχονται από περιγραφές που περνάνε από γενιά

σε γενιά. Ένας ακόμη λόγος που δυσκολεύει την ιστορική καταγραφή, είναι η προσπάθεια που κατέβαλαν οι «πολιτισμένοι» Ευρωπαίοι, όχι μόνο να υποδουλώσουν το έθνος των Ινδιάνων, αλλά να το εξαφανίσουν κιόλας.

Ποια ήταν η προέλευση τους, που κατοικούσαν και ποιες ήταν οι πιο σημαντικές φυλές τους ; Πως ήταν οργανωμένη η κοινωνία τους και η καθημερινή τους ζωή;

Η Αρκτική: Οι Ινουίτ και οι Εσκιμώοι του Βορρά

Η παγωμένη και αφιλόξενη περιοχή της Αλάσκας, του Καναδά και της Γροιλανδίας, κοντά στον Αρκτικό Κύκλο, ήταν άλλοτε σπίτι των Εσκιμώων. Τόσο οι Ινουίτ όσο και οι Aleut μιλούσαν και συνεχίζουν να μιλούν διαλέκτους που πηγάζουν απευθείας από τις πρωτόγονες ντοπιολαλιές των Εσκιμώων. Ο αρκτικός πληθυσμός των γηγενών Αμερικανών ήταν συγκριτικά μικρός και διάσπαρτος, καθώς οι νομάδες ήταν αναγκασμένοι να ακολουθούν τη λεία τους (φώκιες και πολικές αρκούδες κυρίως), καθώς εκείνη μετανάστευε κατά μήκος της τούνδρας. Την ίδια ώρα όμως που στα βόρεια της ευρύτερης περιοχής οι Ινουίτ κυνηγούσαν κατά πόδας τα άγρια θηρία, στα νοτιότερα σημεία οι Aleut είχαν φτιάξει μονιμότερους οικισμούς, ψαροχώρια κυρίως κατά μήκος των ακτών. Οι Ινουίτ του Βορρά διέμεναν σε ιγκλού και οι Aleut σε θολωτά παραπήγματα καμωμένα από ξύλα και χώμα. Τα ρούχα τους ήταν φτιαγμένα από δέρμα φώκιας, το οποίο χρησίμευε επίσης τόσο στα έλκηθρα της φυλής όσο και στις βάρκες τους (όπως τα περίφημα

καγιάκ των Ινουίτ). Μέχρι την προσάρτηση όμως της Αλάσκας από τις ΗΠΑ το 1867, οι δεκαετίες της καταπίεσης, των εκτοπίσεων και της επαφής τόσο με τον λευκό όσο και με τις αρρώστιες του είχαν αποδεκατίσει τον πληθυσμό των Εσκιμών: είχαν απομείνει πια μόλις 2.500 ψυχές. Οι απόγονοι των επιζώντων συνεχίζουν να ζουν στα αφιλόξενα τοπία του αμερικανικού Βορρά.

Η Υπο-Αρκτική: Το κυνήγι της γούνας και οι ερυθρόδερμοι

Η τούνδρα του Βορρά δίνει προοδευτικά τη θέση της στην тайγκα της ενδοχώρας Αλάσκας και Καναδά, με τα κωνοφόρα να δεσπόζουν πια στο τοπίο. Εκεί κατοικούσαν κάποτε δύο βασικές πληθυσμιακές ομάδες ερυθρόδερμων, καθεμιά με τη δική της γλωσσική παράδοση: οι φυλές της δυτικής ακτής που μιλούσαν την Athabaskan (οι Tsattine, οι Gwich'In και οι Deg Xinag, γνωστοί και ως Ingalik) και οι φατρίες της ανατολικής ακτής που μιλούσαν την Αλγκόνκιαν: οι Cree, οι Ojibwa και οι Naskapi. Η μετακίνηση παρέμενε δύσκολη και σε αυτή την τεράστια περιοχή, κάτι που έκανε τους πληθυσμούς αραιούς και σποραδικούς. Οι Ινδιάνοι δεν ζούσαν εδώ σε μόνιμους καταυλισμούς αλλά σε μικρές και ευέλικτες ομάδες με οικογενειακούς δεσμούς, οι οποίες κυνηγούσαν κατά πόδας τα μεταναστευτικά πρότυπα του καριμπού (καναδικός τάρανδος). Οι ινδιάνικες φυλές ήταν πλήρως εναρμονισμένες με το αφιλόξενο φυσικό περιβάλλον, μέχρι τον 17ο και 18ο τουλάχιστον αιώνα, όταν το εμπόριο της γούνας γενικεύτηκε στην περιοχή και άρχισε να εμποδίζει τη ζωή των ερυθρόδερμων. Αντί να κυνηγούν λοιπόν πλέον για να τρέφονται, οι Ινδιάνοι επικεντρώθηκαν τώρα στην προμήθεια δερμάτων και

γουνών στους ευρωπαίους εμπόρους, κάτι που οδήγησε προοδευτικά στον εκτοπισμό και την εξόντωση τελικά πολλών παραδοσιακών κοινοτήτων της περιοχής...

Τα Βορειοανατολικά: Οι πολεμοχαρείς Ιροκουά

Η ευρύτερη περιοχή που απλώνεται από την ανατολική ακτή του Καναδά μέχρι τη Βόρεια Καρολίνα των ΗΠΑ και την Κοιλάδα του Μισισσιπή στην ενδοχώρα ήταν μια από τις πρώτες που υποδέχθηκαν τον λευκό Ευρωπαίο στα εδάφη του Νέου Κόσμου. Εκεί ζούσαν φυσικά μια σειρά από τρανές ινδιάνικες φυλές, που μπορούν να χωριστούν σε δύο μεγαλύτερες πληθυσμιακές ομάδες: τους Ιροκουά (φυλές δηλαδή όπως οι Μοχόκ, Καγιούγκα, Ονέιντα, Εριέ, Ονοντάνγκα, Σενέκα και Τισκαρόρα), που ζούσαν κατά μήκος ποταμών και λιμνών σε οχυρωμένους μόνιμους καταυλισμούς, και τους ομιλούντες την Αλγκόνκιαν (φυλές όπως οι Χιουρόν, Ρεκουοτ, Fox, Shawnee, Wampanoag, Delaware και Menominee), οι οποίοι διέμεναν σε μικρούς αγροτικούς οικισμούς και ψαροχώρια κατά μήκος του Ατλαντικού Ωκεανού και καλλιεργούσαν καλαμπόκι, φασόλια και ζαρζαβατικά. Οι πολεμοχαρείς φυλές των Βορειοανατολικών συνήθιζαν να κάνουν επιδρομές στα γειτονικά φύλα και αυτή ήταν η καθημερινότητά τους.

Ειδικά οι Ιροκέζοι, παραήταν εχθρικοί και όσοι δεν ήταν μέλη της συμμαχίας τους (Ενωση των Πέντε Εθνών από το 1570) διέτρεχαν μόνιμο κίνδυνο. Το πράγμα των τεταμένων σχέσεων έγινε ακόμα πιο περίπλοκο μετά την άφιξη των ευρωπαίων αποίκων και σαν να μην έφτανε αυτό, ο αμερικανικός Πόλεμος της Ανεξαρτησίας ανάγκασε τις ινδιάνικες φυλές της περιοχής να διαλέξουν στρατόπεδα. Οι Ιροκουά βρέθηκαν τώρα αντιμέτωποι με τους αλγκονκίν γείτονές τους στο πεδίο της μάχης του λευκού, την ίδια στιγμή που οι οικισμοί των χλομών προσώπων συνέχιζαν να

επεκτείνονται προς τα δυτικά. Το αποτέλεσμα δεν ήταν άλλο από τον εκτοπισμό και των δύο ντόπιων πληθυσμιακών ομάδων από τα προγονικά τους εδάφη. Οι Ιροκέζοι αριθμούν σήμερα (2010) 40.000 μέλη...

Τα Νοτιοανατολικά: Οι χωρικοί Τσερόκι

Τα νότια των Βορειοανατολικών και τα βόρεια του Κόλπου του Μεξικού είναι μια εύφορη αγροτική έκταση που εκμεταλλεύονταν επί αιώνες οι ερυθρόδερμοι της περιοχής: εξπέρ στην καλλιέργεια της γης, οι Ινδιάνοι των Νοτιοανατολικών ζούσαν από τις σοδειές καλαμποκιού, φασολιών, κολοκύθας, καπνού αλλά και ηλίανθου, έχοντας οργανώσει τη ζωή τους σε μικρούς αγροτικούς καταυλισμούς. Η πλέον πασίγνωστη φυλή της περιοχής ήταν οι Τσερόκι, οι οποίοι από κοινού με τους Chickasaw, Choctaw, Creek και Seminole είχαν σκαρώσει τη συμμαχία των «Πέντε Πολιτισμένων Φυλών», καθώς οι τοπικές διάλεκτοι που μιλούσαν προέρχονταν όλες από την οικογένεια της γλώσσας Muskogean. Μέχρι την ανεξαρτησία όμως των Αμερικανών από τους Βρετανούς, οι φυλές των Νοτιοανατολικών Πολιτειών είχαν ήδη χάσει μεγάλα τμήματά τους από τους εκτοπισμούς και τις αρρώστιες των Δυτικών.

Οι Μεγάλες Πεδιάδες: Σεγιέν και Κομάντσι

Η τεράστια περιοχή που εκτείνεται μεταξύ του ποταμού Μισισσιπή και των Βραχωδών Όρεων, από τον σημερινό Καναδά μέχρι και τον Κόλπο του Μεξικού, κατοικούταν άλλοτε από τοπικές φυλές κυνηγών και αγροτών, πολύ πριν καταφτάσουν οι διψασμένοι για εμπόριο και εξερευνήσεις Ευρωπαίοι. Οι φυλές της περιοχής μιλούσαν γλώσσες όπως οι Siouan, Caddoan, Uto-Aztecan, Athabaskan και Αλγκόνκιαν και ανήκαν σε διάφορες ομάδες και παραδόσεις. Μετά την επαφή όμως με τον Ευρωπαίο και ειδικά με τους ισπανούς αποικιοκράτες του 18ου αιώνα που έφεραν άλογα στην περιοχή, οι ινδιάνικες φυλές των πεδιάδων έγιναν προοδευτικά νομαδικές. Οι Σεγιέν, Κομάντσι, Αραπάχο, Κρόου και Μαυροπόδαροι κυνηγούσαν πια καβάλα στα άλογά τους τα κοπάδια με τους βίσονες, από το δέρμα των οποίων κατασκεύαζαν τις καλύβες τους, το αρχαιότερο ινδιάνικο κωνικό τίπι. Όσο ο λευκός άποικος μετακινούνταν όμως δυτικότερα στις Μεγάλες Πεδιάδες και γειτνίαζε πια επικινδύνως με τους Ινδιάνους, έφερε μαζί του πολύ πιο καταστρεπτικά καλούδια για τους ίδιους: καταναλωτικά αγαθά όπως μαχαίρια και κατσαρολικά, όπλα και πρωτόγνωρες ασθένειες φυσικά. Μέχρι τα τέλη του 19ου αιώνα, ο λευκός κυνηγός είχε αποδεκατίσει τα κοπάδια των αμερικανικών βούβαλων και οι κοινότητές του στράφηκαν τώρα στην καταπάτηση της ινδιάνικης γης. Χωρίς τρόπο να βγάζουν πια τα προς το ζην, οι Ινδιάνοι των

Μεγάλων Πεδιάδων μεταφέρθηκαν τελικά (αν και πάντα απρόθυμα) σε κυβερνητικούς καταυλισμούς...

Τα Νοτιοδυτικά:

Ναβάχο και Απάτσι

Η τεράστια άνυδρη έκταση της ερήμου που εκτείνεται στη σημερινή Αριζόνα και το Νέο Μεξικό (αλλά και σε τμήματα του Κολοράντο, της Γιούτα, του Τέξας και του Μεξικού) έδωσε ζωή σε δυο χαρακτηριστικά διαφορετικούς τρόπους διαβίωσης στον αυτόχθονα πληθυσμό της Αμερικής. Οι Χόπι, Ζούνι, Ζούμα και Yaqui ζούσαν από την καλλιέργεια του καλαμποκιού, των φασολιών και της κολοκύθας και διέμεναν σε μόνιμους καταυλισμούς καμωμένους από πέτρα και πλίνθους .

Οι Ναβάχο και οι Απάτσι όμως παρέμεναν νομάδες, κυνηγώντας βούβαλους και κάνοντας επιδρομές στους γείτονές τους για να βάλουν στο χέρι τις σοδειές τους. Οι καταυλισμοί τους ήταν σαφώς πιο προσωρινοί από των χωρικών γειτόνων τους και κατασκευάζονταν από λάσπη και χώμα. Μέχρι τον Αμερικανο-Μεξικανικό Πόλεμο ωστόσο, όταν οι Νοτιοδυτικές Πολιτείες προσαρτήθηκαν στις ΗΠΑ, ένα σεβαστό ποσοστό του γηγενούς πληθυσμού είχε ήδη αποδεκατιστεί (οι ισπανοί αποικιοκράτες

και οι ιεραπόστολοι υποδούλωσαν, για παράδειγμα, ολόκληρη την ινδιάνικη φυλή των Πουέμπλο, εξολοθρεύοντάς τους σε εξαντλητική καταναγκαστική εργασία σε ισπανικά ράντσα). Κατά τη διάρκεια του δεύτερου μισού του 19ου αιώνα, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση έκλεισε τους εναπομείναντες Ινδιάνους της ευρύτερης περιοχής σε καταυλισμούς της ντροπής...

Η Μεγάλη Λεκάνη:

Οι Σοσόνη

Το εκτεταμένο λεκανοπέδιο που σχηματίζουν τα Βραχώδη Όρη στα ανατολικά, η οροσειρά Σιέρρα Νεβάδα στα δυτικά, το οροπέδιο Κολούμπια στον βορρά και το οροπέδιο Κολοράντο στον νότο ήταν ένα ξεχασμένο από τον θεό ερημοτόπι από άνδρες και σκονισμένες εκτάσεις, αλυκές και υφάλμυρες λίμνες. Ο γηγενής πληθυσμός, που μιλούσε τη γλώσσα των Σοσόνη ή αζτεκικές διαλέκτους, φυλές δηλαδή όπως οι Bannock, Paiute και Ute, τρεφόταν με ρίζες, σπόρους και καρπούς θάμνων, την ίδια στιγμή που κυνηγούσε φίδια, σαύρες και μικρά θηλαστικά. Καθώς ήταν πάντα σε κίνηση, διέμεναν σε προσωρινούς καταυλισμούς καμωμένους από ξύλο ιτιάς, φύλλα, χαμόκλαδα και λάσπη.

Καθώς οι οικισμοί ήταν εντελώς προσωρινοί, τόσο η κοινωνική ιεραρχία όσο και η συλλογική αρχηγία στην κοινότητα δεν είχαν επίσημο χαρακτήρα. Μετά την επαφή με τους Ευρωπαίους, πολλές ινδιάνικες φυλές της Μεγάλης Λεκάνης απέκτησαν άλογα και ομοίαζαν πια στους αυτόχθονες των Μεγάλων Πεδιάδων: τώρα ήταν έφιπποι κυνηγοί βίσονα και τάγματα εφόδου κατά φιλήσυχων γειτονικών φυλών. Όταν όμως ανακαλύφθηκε χρυσός και ασήμι στην περιοχή στα μέσα του

19ου αιώνα, η συντριπτική πλειονότητα των τοπικών φυλών έχασε τα εδάφη της και τη ζωή της τελικά...

Η Καλιφόρνια:

Το ινδιάνικο συνονθύλευμα

Πριν πατήσει το πόδι του στην Αμερική ο λευκός αποικιοκράτης, η καλοσυνάτη κλιματολογικά Καλιφόρνια φιλοξενούσε τη μεγαλύτερη πληθυσμιακή συγκέντρωση ολάκερης της Βόρειας Αμερικής: 300.000 περίπου Ινδιάνοι ζούσαν εδώ στα μέσα του 16ου αιώνα. Και βέβαια ο πληθυσμός τους παρουσίαζε μεγάλη ποικιλομορφία: 100 διαφορετικές φυλές και οικογενειακές ομάδες μιλούσαν περισσότερες από 200 διαλέκτους!

Οι ακαδημαϊκοί ισχυρίζονται σήμερα ότι το γλωσσολογικό τοπίο της Καλιφόρνια ήταν πιο περίπλοκο ακόμα και από την Ευρώπη. Οι Maidu, Miwok και Yokuts μιλούσαν κοινή γλώσσα (αν και σε άλλες διαλέκτους), οι Chumash, Pomo, Salinas και Shasta είχαν τη δική τους και οι Tubatulabal, Serrano και Kinatemuk άρθρωναν ακόμα μια αζτέκινη παραδοσιακή λαλιά. Εδώ βρήκαν μάλιστα καταφύγιο και οι «Ινδιάνοι των Αποστολών», που είχαν εκτοπιστεί από τους Ισπανούς στις Νοτιοδυτικές Πολιτείες, και εδώ κατέφευγε κάθε κατατρεγμένος ερυθρόδερμος.. Η γεωργία δεν ήταν του γούστου τους, ήταν όμως η ειρήνη μεταξύ τους. Όταν οι πρώτοι ισπανοί εξερευνητές τρύπωσαν στην Καλιφόρνια στα μέσα του 16ου αιώνα

άρχισαν οι περιπέτειες του τοπικού στοιχείου, οι οποίες κλιμακώθηκαν το 1769, όταν ο ιεραπόστολος Junipero Serra ίδρυσε την αποστολή στο Σαν Ντιέγκο που θα εγκαινίαζε μια πρωτόγνωρα βάρβαρη περίοδο αφομοίωσης, καταναγκαστικής εργασίας και βίαιου αποδεκατισμού. Ως αποτέλεσμα, το τοπικό στοιχείο της Καλιφόρνια αφανίστηκε από προσώπου γης.

Οι Σινούκ

Η Βορειοδυτική Ακτή, που εκτείνεται κατά μήκος των ακτών του Ειρηνικού από τη Βρετανική Κολούμπια μέχρι και τη Βόρεια Καλιφόρνια, έχει ήπιο κλίμα και άφθονες φυσικές πηγές. Ό,τι χρειαζόταν ο αυτόχθονας για να ζήσει, ήταν ήδη εκεί: σολομοί και άφθονη ψαριά, αλλά και φώκιες και μαλάκια. Ως αποτέλεσμα, αντίθετα από τις τροφосуλλεκτικές φυλές και τις ορδές των κυνηγών που ακολουθούσαν τα μεταναστευτικά πρότυπα των ζώων από μέρος σε μέρος, οι Ινδιάνοι των Βορειοδυτικών Ακτών του Ειρηνικού ευημερούσαν και έχτισαν μόνιμους οικισμούς. Εδώ συναντάμε τη γνώριμη κοινωνική στρωμάτωση των Ινδιάνων, σαφώς πιο περίπλοκη από κάθε νομαδική κοινότητα γηγενών. Οι γνωστότερες φυλές της

περιοχής ήταν οι Σινούκ και οι Χάιντα, αλλά εδώ ζούσαν επίσης και οι Tlingit, Tsimshian, Coos, Wakashan Kwakiutl, Nuu-chah-nulth (Nootka) και Salish...

Το Οροπέδιο:

Ινδιάνικοκράμα

Το λεγόμενο «Οροπέδιο» καλύπτει τη διασταύρωση της Υπο-Αρκτικής, των Μεγάλων Πεδιάδων, της Μεγάλης Λεκάνης, της Καλιφόρνια και της Βορειοδυτικής Ακτής και εκτείνεται στις σημερινές πολιτείες των Αϊντάχο, Μοντάνα, ανατολικό Ορεγκον και Ουάσιγκτον. Οι Ινδιάνοι της περιοχής κατοικούσαν σε μικρούς και ειρηνικούς καταυλισμούς κατά μήκος ποταμών και ρυακιών και ζούσαν ψαρεύοντας σολομούς και πέστροφες, κυνηγώντας και συλλέγοντας άγρια μούρα, ρίζες και καρπούς.

Στα νότια του Οροπεδίου, η επικρατούσα γλώσσα ήταν η Penutian και όλες οι

διάλεκτοι εκπορεύονταν από αυτή. Όσο για τις φυλές που τη μιλούσαν, ήταν οι Klamath, Klikitat, Modoc, Nez Perce, Walla Walla και Yakima (ή Yakama). Στα βόρεια του ποταμού Κολούμπια, οι Ινδιάνοι μιλούσαν παραλλαγές της Salishan, φυλές δηλαδή όπως οι Skitswish, Salish, Spokane και οι Κολούμπια.

Το Οροπέδιο:

Ινδιάνικοκράμα

Το λεγόμενο «Οροπέδιο» καλύπτει τη διασταύρωση της Υπο-Αρκτικής, των Μεγάλων Πεδιάδων, της Μεγάλης Λεκάνης, της Καλιφόρνια και της Βορειοδυτικής Ακτής και εκτείνεται στις σημερινές πολιτείες των Αϊντάχο, Μοντάνα, ανατολικό Όρεγκον και Ουάσιγκτον. Οι Ινδιάνοι της περιοχής κατοικούσαν σε μικρούς και ειρηνικούς καταυλισμούς κατά μήκος ποταμών και ρυακιών και ζούσαν ψαρεύοντας σολομούς και πέστροφες, κυνηγώντας και συλλέγοντας άγρια μούρα, ρίζες και καρπούς.

Στα νότια του Οροπεδίου, η επικρατούσα γλώσσα ήταν η Penutian και όλες οι διάλεκτοι εκπορεύονταν από αυτή. Όσο για τις φυλές που τη μιλούσαν, ήταν οι Klamath, Klikitat, Modoc, Nez Perce, Walla Walla και Yakima (ή Yakama). Στα

βόρεια του ποταμού Κολούμπια, οι Ινδιάνοι μιλούσαν παραλλαγές της Salishan, φυλές δηλαδή όπως οι Skitswish, Salish, Spokane και οι Κολούμπια.

ΤΕΧΝΗ & ΜΟΥΣΙΚΗ

Στη Βόρεια Αμερική, η ινδιάνικη μουσική είναι σχεδόν μονοφωνική, αλλά υπάρχουν εξαιρέσεις. Τα μουσικά όργανα που χρησιμοποιούνται συνήθως είναι τύμπανα και φλογέρες. Στην Κεντρική Αμερική και το Μεξικό, η μουσική συνήθως ήταν πεντατονική και χρησιμοποιούνταν κυρίως τύμπανα και φλογέρες, με την απουσία έγχορδων οργάνων. Η ινδιάνικη τέχνη συνεισφέρει σε πολλούς τομείς, όπως στην αγγειοπλαστική, στη ζωγραφική, στη γλυπτική, στη χαρακτική, στην κατασκευή κοσμημάτων κλπ.

Στους ινδιάνους της Αμερικής η χορευτική «πίστα» είχε τέσσερα απαραίτητα σημεία. Το καθένα από αυτά έπαιρνε το όνομά του από μια θεότητα-κυρίαρχο σε ένα από τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα. Στους Τσερόκι αυτά τα σημεία ήταν τα εξής: ανατολή: χώρα του ήλιου, βορράς: κρύα χώρα, δύση: σκοτεινιασμένη χώρα, νότος: wahala. Οι χορευτές έπρεπε να εξαγιστούν μέσω της νηστείας και της φαρμακευτικής αγωγής, πλένοντας το σώμα και λούζοντας τα μαλλιά, πάντα κάτω από την προσεκτική καθοδήγηση του μάγου της φυλής.

Οι ινδιάνοι της νοτιοδυτικής Αμερικής είχαν μια μεγάλη ποικιλία σε χορούς. Υπήρχαν χοροί τυπικοί και σοβαροί, αλλά και κοινωνικοί και χιουμοριστικοί, καθώς και θεραπευτικοί χοροί.

ΑΞΙΕΣ, ΗΘΙΚΗ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΙΝΔΙΑΝΩΝ ΚΑΙ Η ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΦΥΣΗ

Ο πολιτισμός των ιθαγενών Ινδιάνων είναι ιδιαίτερα πνευματικός και δίνει μεγάλη έμφαση στον σεβασμό προς τη Μητέρα Γη, τον Πατέρα Ουρανό, τον Παππού Ήλιο και τη Γιαγιά Σελήνη όπως επίσης και σε όλα τα έμψυχα και τα άψυχα αντικείμενα. Αν κανείς ζούσε με τους Ινδιάνους και μάθαινε λίγα για τον τρόπο ζωής τους, σίγουρα θα τους χαρακτήριζε “Χριστιανούς”. Γιατί υπάκουαν στις δέκα εντολές χωρίς να τις έχουν διαβάσει ή να τις έχουν ακούσει στο κήρυγμα κάποιας εκκλησίας. Γιατί ποτέ δεν έλεγαν ψέματα, ούτε σκότωναν χωρίς λόγο άλλο από την τροφή τους

και δεν έκλεβαν, και η μεγαλύτερη αμαρτία σε κάθε ινδιάνικη κοινωνία ήταν να μην βοηθήσεις πεινασμένο. Γι' αυτό όταν ήρθαν τα πρώτα φύλα Αφρικανών και γνώρισαν και αυτοί την σκλαβιά, όταν δραπέτευαν, έβρισκαν πάντα ασφαλές καταφύγιο στα χωριά των Ινδιάνων. Οι Ινδιάνοι που χρησιμοποιούσαν ότι τους προσέφερε η μητέρα, Γη το αξιοποιούσαν, καλλιεργούσαν το έδαφος και έπαιρναν ότι ήταν αναγκαίο από αυτό. Δεν έκοβαν δέντρα συχνά παρά έπαιρναν αυτά που είχαν πέσει κάτω ή ήταν πολύ γέρικα. Το κρέας που έτρωγαν ήταν κυρίως από βουβάλια, που η χρήση τους δεν σταμάταγε μόνο σ' αυτό, γιατί για τους Ινδιάνους το βουβάλι είχε 17 διαφορετικές χρήσεις. Όταν όμως ήρθαν οι λευκοί στην Αμερική, τους έπνιξε η απληστία και έπεσαν πάνω στη γη και στους Ινδιάνους σαν κοράκια.

Μερικές από τις βασικές αρχές ήταν οι εξής:

- ❖ Να ξυπνάτε νωρίς για να προσεύχεστε. Να προσεύχεστε μόνοι. Να προσεύχεστε συχνά. Το Μεγάλο Πνεύμα θα ακούσει εφόσον του μιλήσετε.
- ❖ Να είστε υπομονετικοί προς όσους έχουν χάσει το μονοπάτι τους. Η άγνοια, η αλαζονεία, ο θυμός, η ζήλια και η απληστία προέρχονται από μια χαμένη ψυχή. Προσευχηθείτε ώστε να βρει καθοδήγηση.
- ❖ Να ψάχνετε για τον εαυτό σας, να είστε ο εαυτός σας. Μην επιτρέπετε σε άλλους να δημιουργούν το μονοπάτι σας. Είναι δικό σας και μόνο δικό σας. Άλλοι μπορεί να το διαβούν μαζί σας αλλά κανείς δεν μπορεί να το διαβεί αντί για εσάς.
- ❖ Να φέρεστε στους καλεσμένους σας με πολλή προσοχή. Δώστε τους το καλύτερο φαγητό, το καλύτερο κρεβάτι και φερθείτε τους με σεβασμό και τιμή.
- ❖ Μην παίρνετε αυτό που δεν είναι δικό σας είτε από κάποιον άνθρωπο είτε από μια κοινότητα, από τη φύση ή από κάποιον πολιτισμό. Δεν το κερδίσατε, ούτε σας το πρόσφεραν. Δεν είναι δικό σας.
- ❖ Να σέβεστε όλα τα πράγματα που βρίσκονται στη Γη – είτε είναι άνθρωποι είτε φυτά.
- ❖ Να τιμάτε τις σκέψεις των άλλων, τις επιθυμίες τους και τα λόγια τους. Ποτέ μην διακόπτετε τους άλλους, ούτε να τους κοροϊδεύετε ή να τους μιμείστε με αγένεια. Επιτρέψτε σε όλους το δικαίωμα της προσωπικής έκφρασης.
- ❖ Ποτέ μην αναφέρεστε στους άλλους με άσχημο τρόπο. Η αρνητική ενέργεια που εκπέμπετε στο σύμπαν θα πολλαπλασιαστεί όταν επιστρέψει σε εσάς.
- ❖ Όλοι οι άνθρωποι κάνουν λάθη. Και όλα τα λάθη μπορούν να συγχωρηθούν.
- ❖ Οι άσχημες σκέψεις προκαλούν ασθένειες του μυαλού, του σώματος και του πνεύματος. Να εξασκείστε στην αισιοδοξία.
- ❖ Η Φύση δεν είναι δική μας, είναι κομμάτι μας. Είναι κομμάτι της παγκόσμιας οικογένειάς μας.
- ❖ Τα παιδιά είναι οι σπόροι του μέλλοντός μας. Φυτέψτε την αγάπη στις καρδιές τους και ποτίστε τις με σοφία και μαθήματα ζωής. Όταν μεγαλώσουν, δώστε τους χώρο να αναπτυχθούν.
- ❖ Αποφεύγετε να πληγώνετε τις καρδιές των άλλων. Το δηλητήριο του πόνου σας θα επιστρέψει σε εσάς.
- ❖ Να είστε ειλικρινείς πάντοτε. Η ειλικρίνεια είναι η δοκιμασία της θέλησης σε όλο το σύμπαν.
- ❖ Να είστε ισορροπημένοι. Ο Ψυχικός Εαυτός σας, ο Πνευματικός Εαυτός σας, ο Συναισθηματικός Εαυτός σας και ο Σωματικός Εαυτός σας πρέπει να είναι δυνατοί, αγνοί και υγιείς. Να εξασκείτε το σώμα για να δυναμώσετε το μυαλό. Γίνετε πλούσιοι στο πνεύμα για να θεραπεύσετε συναισθηματικούς πόνους.
- ❖ Να παίρνετε συνειδητές αποφάσεις ως προς το ποιοι θα είστε και πώς θα αντιδράτε. Να είστε υπεύθυνοι για τις πράξεις σας.
- ❖ Να σέβεστε την ιδιωτικότητα και τον προσωπικό χώρο των άλλων. Μην αγγίζετε την προσωπική περιουσία των άλλων, ειδικά τα ιερά και θρησκευτικά τους αντικείμενα. Αυτό απαγορεύεται.

- ❖ Να είστε πρώτα ειλικρινείς με τον εαυτό σας. Δεν μπορείτε να φροντίσετε και να βοηθήσετε τους άλλους αν δεν μπορείτε πρώτα να φροντίσετε και να βοηθήσετε εσάς.
- ❖ Να σέβεστε τα θρησκευτικά πιστεύω των άλλων. Μην επιβάλλετε τις δικές σας πεποιθήσεις στους άλλους.
- ❖ Να μοιράζετε την καλή σας τύχη με τους άλλους. Να παίρνετε μέρος σε φιλανθρωπίες.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΙΘΑΓΕΝΩΝ

Προφανώς, ο σημαντικότερος λόγος για μετοίκηση στην Αμερική, τουλάχιστον για την πλειονότητα των αποίκων, ήταν οικονομικός. Κύρια αναζήτηση των αποστολών ήταν η ανακάλυψη ορυχείων χρυσού ή αργύρου. Χαρακτηριστική είναι η επίδραση του μύθου του Ελ Ντοράντο ενός βασιλείου με αμύθητα πλούτη. Οι ιστορίες σχετικά με το βασίλειο αυτό ενέπνευσαν πολλές αποστολές από τα 1530 ως τα μέσα του 17ου αιώνα, προς τις Άνδεις, τη λεκάνη του Ορινόκο και τα υψίπεδα της Γουιάνα.

Σύντομα, ωστόσο, έγινε αντιληπτό ότι δεν υπήρχαν σε όλες τις περιοχές πολύτιμα μέταλλα. Έτσι, αναπτύχθηκαν άλλες ασχολίες, οι οποίες συχνά απέφεραν εξίσου μεγάλα κέρδη. Για παράδειγμα, στα νησιά της Καραϊβικής, οι Ευρωπαίοι καλλιεργούσαν κυρίως ζαχαροκάλαμο και καφέ.

Μονάχα οι Ισπανοί βρήκαν αυτό που αναζητούσαν, στα εδάφη των Αζτέκων και των Ίνκας. Αρχικά, ο χρυσός που στελνόταν στην Ισπανία αποτελούνταν από τα λάφυρα των κονκισταδόρες: όποιο αντικείμενο κατασκευασμένο από χρυσό ή ασήμι έπεφτε στα χέρια των Ισπανών, λιωνόταν. Όταν όμως εξαντλήθηκαν τα λάφυρα, οι άποικοι στράφηκαν στις ορυκτές πηγές, ανακαλύπτοντας μεγάλα ορυχεία αργύρου στο Μεξικό και τη Βολιβία. Από τα ορυχεία αργύρου που λειτουργούσαν στη Νότια Αμερική, σημαντικότερο ήταν αυτό του Ποτοσί το οποίο ήταν κύρια πηγή εσόδων για το ισπανικό στέμμα, την περίοδο 1550- 1650. Μέχρι τα τέλη του 16ου αιώνα, το αμερικανικό ασήμι αντιπροσώπευε το ένα πέμπτο του συνολικού προϋπολογισμού της Ισπανίας. Οι Πορτογάλοι αρχικά εκμεταλλεύονταν το κοκκινόξυλο, ενώ αργότερα δημιούργησαν ένα επικερδές δίκτυο φυτειών ζαχαροκάλαμου. Δε βρέθηκαν αξιόλογες πηγές ορυκτών, παρά μόνο το 18ο αιώνα στα νοτιοανατολικά. Έτσι, οι άποικοι εξαρτώντο από τη γεωργία. Τη ραχοκοκκαλιά της πορτογαλικής αποικιακής οικονομίας αποτελούσαν οι φυτείες και οι μύλοι ζαχαροκάλαμου, όπου δούλευαν Αφρικανοί δούλοι.

Τα εύφορα εδάφη της Νέας Αγγλίας και της Πενσιλβανίας προσέλκυναν τους Άγγλους, οι οποίοι ασχολήθηκαν με τη γεωργία. Όταν στις αρχές του 17ου αιώνα ο Τζων φύτεψε μια νέα ποικιλία καπνού στη Βιρτζίνια, έσωσε την αποικία της Βιρτζίνια από την εξαφάνιση. Εκτός του καπνού, οι Άγγλοι εξήγαγαν ψάρια, διατροφικά αγαθά και ξυλεία. Οι αποικίες στην Καραϊβική είδαν μεγάλη οικονομική ανάπτυξη, καθώς οι φυτείες ζαχαροκάλαμου αποτελούσαν μερικές από τις πιο μεγάλες και κερδοφόρες επιχειρήσεις του κόσμου

Οι Γάλλοι ενδιαφέρονταν περισσότερο για το γουνεμπόριο, εξαιτίας του οποίου εισχώρησαν στην ενδοχώρα. Αρχικά, τα γουναρικά έφερναν στους Γάλλους, φιλικούς ιθαγενείς. Αργότερα όμως, οι λεγόμενοι *coureurs de bois*, παράνομοι κυνηγοί, έζησαν μαζί με τις ντόπιες φυλές. Επιπλέον, Γάλλοι εμπορεύονταν με τις φυλές των παραλίων της Βραζιλίας.

Ποιες ήταν όμως οι επιπτώσεις του ευρωπαϊκού αποικισμού της αμερικανικής ηπείρου στην οικονομία ,την κοινωνία και τον πολιτισμό των ινδιάνων;

Όπως επισημαίνει ο Εδουάρδος Γκαλεάνο, με το χρυσάφι και το ασήμι, αργότερα και τη ζάχαρη, τα οποία διοχετεύονταν στις ευρωπαϊκές μητροπόλεις, δημιουργήθηκε μεγάλη συσσώρευση αγαθών και κεφαλαίων, αναπτύχθηκε το εμπόριο και εδραιώθηκε η κυριαρχία των Δυτικών σε όλη τη γη. Ταυτόχρονα, οι μητροπόλεις αποκόμιζαν μεγάλα κέρδη από το εμπόριο των σκλάβων και από την καταναγκαστική χωρίς πληρωμή εργασία των δούλων στα ορυχεία και τις φυτείες. Η λεηλασία του φυσικού πλούτου και η απεριόριστη εκμετάλλευση της ανθρώπινης εργασίας δημιούργησαν τις υλικές προϋποθέσεις για το καπιταλιστικό «θαύμα».

Ο Ερνέστος Μαντέλ υπολόγισε ότι η αξία του πλούτου που συσσωρεύτηκε από τη λεηλασία, ξεπερνούσε το σύνολο του κεφαλαίου που επενδύθηκε σε όλες τις ευρωπαϊκές βιομηχανίες στα χρόνια της βιομηχανικής επανάστασης.

Σήμερα, είναι κοινός τόπος ότι οι Ευρωπαίοι (γιατί μετά τους Ισπανούς, ακολούθησαν Πορτογάλοι, Γάλλοι, Βρετανοί, Ολλανδοί και λοιποί εκπολιτιστές), λεηλατώντας το φυσικό πλούτο, καταστρέφοντας τους εντόπιους πολιτισμούς, εξολοθρεύοντας καθ' ολοκληρίαν τους ιθαγενείς πληθυσμούς και εξαφανίζοντας όλη την αφρόκρεμα των αρχόντων ηγετών και των προικισμένων διανοητών μιας ολόκληρης ηπείρου που περιλάμβανε αρχιτέκτονες, μηχανικούς, αστρονόμους, ζωγράφους, θεραπευτές κ.λπ., επί τετρακόσια χρόνια, υπονόμισαν το μέλλον των πληθυσμών που επέζησαν και των απογόνων τους, καταδικάζοντάς τους σε μια απροσδιορίστου χρόνου στέρηση και καθυστέρηση, που είναι αισθητή μέχρι τις μέρες μας. Αφού οι λευκοί Αμερικανοί συνεχίζουν την ίδια πολιτική οικειοποίησης του φυσικού πλούτου της Κεντρικής και Νότιας Αμερικής και αφανισμού του εκλεκτότερου ανθρώπινου δυναμικού της με δολοφονίες και εξαφανίσεις εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων σε Αργεντινή, Χιλή, Γουατεμάλα, Σαλβαδόρ, Νικαράγουα, Βολιβία κ.λπ.

Ο ευρωπαϊκός αποικισμός της αμερικανικής ηπείρου άλλαξε για πάντα τη ζωή και τον πολιτισμό των ιθαγενών λαών. Από το 15ο μέχρι το 19ο αιώνα, οι γηγενείς πληθυσμοί ρημάζονταν από ασθένειες. Με την εισβολή από την Ευρώπη εξαπλώθηκαν επιδημίες, όπως η ευλογιά, ο τύφος, η ιλαρά κι η διφθερίτιδα, οι οποίες αφάνισαν έως και 110 εκατομμύρια ιθαγενών της Αμερικής.

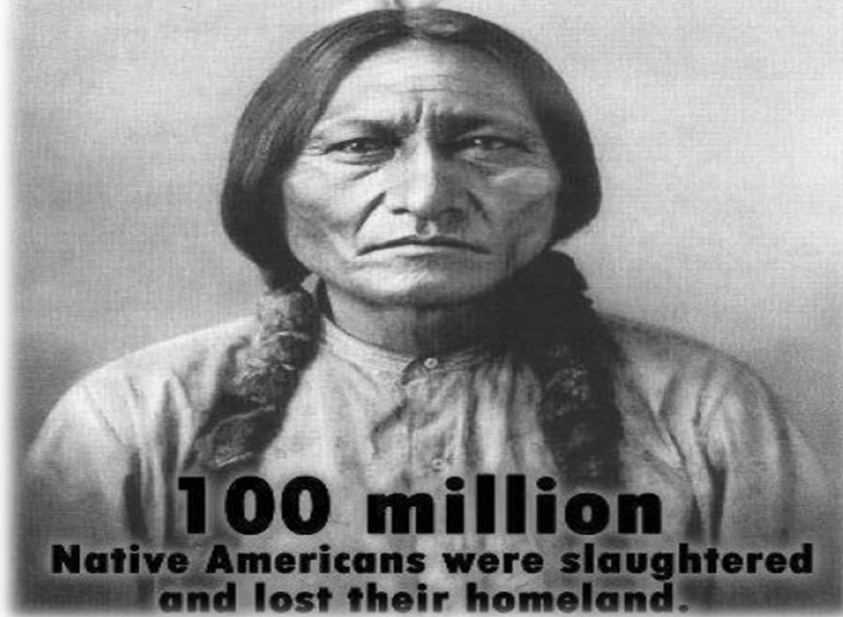
Αν είναι κάτι που δυστυχώς ξέρουν καλά οι αυτόχθονες των ΗΠΑ είναι η μιζέρια και η δυστυχία, καθώς η επαφή με το λευκό στοιχείο αποδείχτηκε τουλάχιστον καταστροφική για τις παραδοσιακές τοπικές κοινωνίες.

Οι θηριωδίες του αποικιοκράτη λευκού και η γενοκτονία του ντόπιου πληθυσμού του Νέου Κόσμου έχουν ρίξει βαριά τη σκιά τους στη ζωή των Ινδιάνων ακόμα και σήμερα, καθώς η καθημερινότητα στους κρατικούς καταυλισμούς μόνο εύκολη δεν είναι.

Η μάστιγα του ευρωπαϊού αποίκου έχει αφήσει τραγικό χνάρι στις παραδοσιακές κοινότητες, αφήνοντας τους εναπομείναντες Ινδιάνους με αισθήματα κοινωνικής απομόνωσης, πολιτισμικής ντροπής αλλά και κρίσης στην ταυτότητά τους.

Ορισμένοι από αυτούς τους ιθαγενείς διατηρούν μέχρι σήμερα ένα νομαδικό τρόπο ζωής, ενώ κάποιοι άλλοι αναζήτησαν μόνιμη διαμονή δημιουργώντας μικρές κοινότητες και χωριά, ενώ σε κάποιες περιοχές κατάφεραν να οργανωθούν σε μεγαλύτερες κοινότητες, ακόμα και πόλεις, με πολιτική οργάνωση.

**The biggest genocide in human history
didn't occur in Nazi Germany,
but on American soil.**

**100 million
Native Americans were slaughtered
and lost their homeland.**

Τι σημαίνει όμως ο ορος γενοκτονία; Σαν όρος, καθιερώθηκε επίσημα μετά τον **Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο**, για να περιγράψει εγκλήματα που αποβλέπουν στη συστηματική και επιδιωκόμενη εξόντωση ολόκληρης φυλής ή τμήματος αυτής σε ορισμένο γεωγραφικό τόπο. Κάτι τέτοιο επιτυγχάνεται είτε με διαδοχικούς ομαδικούς φόνους, είτε μέσω άλλων μεθόδων που συμβάλουν στην μαζική εξόντωση ατόμων που ανήκουν σε συγκεκριμένη φυλή. Μια από τις πιο χαρακτηριστικές γενοκτονίες που συναντά κανείς στην ανθρώπινη ιστορία είναι το **Ολοκαύτωμα των Εβραίων**

από τους Γερμανούς Ναζί, **το Holodomor της Ουκρανίας** τις θηριωδίες των αποικιοκρατικών καθεστώτων στην Ασία και την Αφρική, καθώς και η εξόντωση εκατοντάδων χιλιάδων Αρμενίων από τον Οθωμανικό στρατό. Η μεγαλύτερη όμως γενοκτονία που συνέβη ποτέ στην πλανήτη, αλλά και ταυτόχρονα η λιγότερο συζητημένη, είναι αυτή **των Ιθαγενών Ινδιάνων της Αμερικανικής Ηπείρου** Συνολικά από τα πρώτα χρόνια της «ανακάλυψης» της Αμερικής, μέχρι και το τέλος του 19ου αιώνα, **πάνω από 80.000.000 Ιθαγενείς εξοντώθηκαν** Συγκεκριμένα, ο αριθμός των Ιθαγενών στην Βόρεια Αμερική το 1919 έφτανε τους 400.000, μόλις... 18 με 19 εκατομμύρια λιγότεροι σε σύγκριση με το 1492, όπως αναφέρει το **Ethical Canons and Scientific Inquiry** (Genocide of Native Americans). Ο David Stannard στο βιβλίο του, **American Holocaust**, (1992, σ. 74-75, s.151), κάνει λόγο για 100 εκατομμύρια ανθρώπους που εξοντώθηκαν συνολικά, μεταξύ αυτών γύρω στα 18 εκατομμύρια σε περιοχές του Βόρειου Μεξικού, ενώ οι θάνατοι που συνδέονται με το εμπόριο δουλείας Ιθαγενών υπολογίζονται στα 28 εκατομμύρια. Όπως όλα δείχνουν, οι ιθαγενείς πλήρωσαν πολύ ακριβά τα προνόμια που είχαν να κατοικούν σε πλούσια εδάφη.

Σε ένα βιντεο ο φωτογράφος Άαρν Χιούι, εστιάζει την προσοχή του σε μια από τις φυλές των ιθαγενών της Βορείου Αμερικής που ονομάζεται **Λακότα**. Στην ομιλία που έδωσε το 2010, αναφέρει πως η φυλή αυτή συρρικνώθηκε και ουσιαστικά φυλακίστηκε σε καταυλισμούς/στρατόπεδα συγκέντρωσης.

<https://www.youtube.com/watch?v=nUumFMoMdmY>

Ο τελευταίος αρχηγός των Λακότα Σιου (Τρελό άλογο)

Οι τελευταίοι Ινδιάνοι της Αμερικής φωτογραφήθηκαν το 1900, ένα ταξίδι στο παρελθόν. Το 1906, ο Αμερικανός φωτογράφος Edward S. Curtis προσέφερε 75.000 δολάρια από την JP Morgan για την παραγωγή μιας σειράς για τους τελευταίους Ινδιάνους της Βόρειας Αμερικής (Ιθαγενείς Αμερικάνοι) και τον πολιτισμό τους.

ARIZONA MOTHER AND CHILD

TWO MOONS - CHEYENNE

WILLIAM WHINN

The Original Portraits of the Red Indians of the Northwest

Copyrighted by the Smithsonian Institution

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Σαν είδος υπό εξαφάνιση μπορούν να χαρακτηριστούν οι Ινδιάνοι, μια και 300 περίπου χρόνια βρίσκονται σκλαβωμένοι και κυνηγημένοι από τους λευκούς κατακτητές τους. Θύματα και αυτοί της ιμπεριαλιστικής πολιτικής των ευρωπαίων, θεωρήθηκαν όπως και οι Αφρικανοί αργότερα πρωτόγονοι και ζώα. Ένας άδικος χαρακτηρισμός, μια και η λέξη πρωτόγονο αναφέρεται σε κάτι μη εξελιγμένο. Αντιθέτως οι Ινδιάνοι είχαν αναπτύξει μεγάλο πολιτισμό, όπως π. χ. Μάγιας, Ίνκας και είχαν αναπτύξει κυρίως τις ανθρώπινες αξίες που είναι αξίες αρκετά σύνθετες και επεξεργασμένες. Οι Ινδιάνοι θεωρήθηκαν ικανοί μόνο για δούλοι. αυτό το συμπέρασμα είναι δείγμα του ρατσισμού και του εγωισμού μιας Ευρώπης που εκείνη την εποχή έμπαινε στο δρόμο της πολιτισμικής αναγέννησης.

Το μεγαλύτερο ίσως αίτιο της εξολόθρευσης των Ινδιάνων ήταν η ανάγκη που είχαν οι λευκοί κατακτητές για χρήμα και για νέο έδαφος γόνιμο για να καταπατηθεί και να κατακτηθεί. Ότι δεν καταλαβαίνουν οι Ευρωπαίοι το καταστρέφουν και ότι ποθούν το παίρνουν με τη βία. Έτσι έγινε και με τη γη των Ινδιάνων και τους ίδιους τους Ινδιάνους.

Οι Ινδιάνοι φαίνονταν στους λευκούς εργατικά χέρια και όσοι υπέγραφαν αναγκάζονταν να πάρουν τα όπλα, να αφήσουν τον ειρηνικό χαρακτήρα τους και να γίνουν πολεμιστές. Θέλοντας οι Ευρωπαίοι την Αμερική δική τους άρχισαν ένα μανιακό κυνηγητό των Ινδιάνων που οδήγησε στην καταστροφή 180 και περισσότερων φυλών. Η καταστροφή δεν ήταν μόνο υλική αλλά και πολιτιστική. Καταστράφηκαν πολιτισμοί χιλιάδων χρόνων χωρίς να έχει μείνει τίποτα από την κληρονομιά τους. Η αντίσταση ήταν μικρή από μεριάς των Ινδιάνων, καθώς οι φυλές τους ήταν ως επί το πλείστον ειρηνικές και οι φυλές που ασπάστηκαν την τύχη του πολέμου ήταν μικρές και λίγες. Έτσι οι Ευρωπαίοι παρέλαυναν στη νέα ήπειρο αφήνοντας πίσω τους πτώματα απ' όπου περνούσαν. Οι λευκοί ποτέ δεν έμαθαν ότι το χρώμα και η γλώσσα δεν κάνουν τη διαφορά και για τους ίδιους λόγους σκότωναν και τους Αφρικανούς, που σε αντίθεση με τους Ινδιάνους δεν είχαν δυνατότητα αντίστασης. Η γενοκτονία των Ινδιάνων οδήγησε όχι μόνο στον αφανισμό του μεγάλου πολιτισμού τους, αλλά και στη διαταραχή της οικολογικής ισορροπίας με την καταστροφή μεγάλου μέρους γης και ιδιαίτερα στην εξάλειψη των βουβαλιών από τους λευκούς, ώστε να στερήσουν από τους Ινδιάνους την τροφή τους.

Φτάνοντας στο δικό μας αιώνα, από τις 180 φυλές επιβιώνουν σήμερα μόνο 100.000 Ινδιάνοι στη Β. Αμερική, σε συνθήκες απάνθρωπες, σε καταυλισμούς που τους παραχώρησε η αμερικάνικη κυβέρνηση. Υπάρχουν βέβαια και οι Εσκιμώοι στον Καναδά και στη Γροιλανδία, αλλά αυτοί είναι ελάχιστοι και δεν αποτελούν πια πρόβλημα. Για τους Ινδιάνους τίποτε δεν άλλαξε από τότε που πολεμούσαν στις πεδιάδες. Οι Ευρωπαίοι έγιναν πια Αμερικάνοι και η διακήρυξη για την Ανεξαρτησία έχει πια ξεχαστεί, και σχεδόν κανένας δεν κράτησε την υπόσχεσή του. Η δουλεία υπάρχει ακόμα στον κόσμο και ως χαρακτηρίζεται αδίκημα.

Τα ιδανικά του χρήματος και της κατάκτησης πήραν τα ονόματα του καπιταλισμού και του ιμπεριαλισμού. Ο ίδιος ο άνθρωπος παραμένει αδρανής χωρίς να υπερασπίζεται τα δικαιώματά του και το συνάνθρωπο του, εκτός από σπάνιες περιπτώσεις. Γι' αυτό ο άνθρωπος δεν πρέπει να μένει στάσιμος. Πρέπει να απαλλαγεί από την ηττοπάθεια και τη μικροψυχία και να αγωνίζεται σήμερα για το παρόν και για ένα μέλλον με ισότητα, ελευθερία, αδελφότητα, ειρήνη, δικαιοσύνη.

H. ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ιστορία του λαού των Ηνωμένων Πολιτειών (Howerd Zinn)

Η ζωή μου με τους Ινδιάνους(Schultx, James Williard)

Οικονομική ιστορία Β.Κρεμμυδάς

<http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSGYM-C105/65/518,1898/>

<http://culture-history.blogspot.gr/2010/04/blog-post.html>

<http://newslook.gr/themata/istoria/oi-teleftaioi-indianoι-tis-amerikis-fotografithikan-to-1900-ena-taksidi-sto-parelthon-eikones.html>

<https://istoriatexnespolitismos.wordpress.com/2013/06/21/%CE%B5%CF%85%CF%81%CF%89%CF%80%CE%B7-%CF%84%CE%BF-%CE%BD%CE%B5%CE%BF-%CE%BA%CF%85%CE%BC%CE%B1-%CE%B1%CF%80%CE%BF%CE%B9%CE%BA%CE%B9%CE%BF%CE%BA%CF%81%CE%B1%CF%84%CE%B9%CE%B1%CF%83-%CE%BA-%CE%BF/>

<http://worldbeat.gr/2008/10/03/indian-genocide/>